

تأملی در تناقضات حاصل از تحقق نامتناهی شیء بالفعل

محمد صادق کاویانی^۱، علی عباسی^۲، محمد رضا پور^۳

چکیده

از منظر بسیاری از اندیشمندان پدید آمدن نامتناهی شیء حاصل شده مستلزم تناقضات فراوان و تأثیرگذار بر سرنوشت چندین مسئله مهم فلسفی است. از این مسائل می‌توان به استحاله تسلسل، تناهی ابعاد و حتی وجود آغاز زمانی برای عالم اشاره نمود. با توجه به اهمیت چنین امری، این تناقضات همواره مورد توجه بسیاری از اندیشمندان غربی و مسلمان بوده است. برخی با صحیح دانستن ادله این تناقضات، منکر تحقق ذوات نامتناهی بالفعل در جهان خارج اند. در مقابل، برخی ریاضی‌دانان و فیلسوفان معاصر دلالت تمامی این ادله را ناتمام می‌دانند. از آن جاکه هدف این نوشتار بیان نوعی تفصیل در این مسئله است، ابتدا به مرور اجمالی تناقضات مزبور می‌پردازد و سپس تأملات بیان شده در این خصوص را بررسی و نقد فلسفی می‌نماید. نتیجه نهایی نوشتار حاضر این است که اگر میان دسته‌ای از اشیاء تلازم حقیقی علی و معلولی برقرار باشد، عدم تناهی این اشیاء مستلزم تناقضات بسیاری خواهد بود. در غیر این صورت، چنین تناقضاتی پدید نخواهند آمد.

واژگان کلیدی: نامتناهی بالفعل، استحاله تسلسل، تناهی ابعاد، تناهی زمان، اشیاء نامتناهی.

sadegh.kavyani@gmail.com

۱. دانشجو دکتری مرکز تخصصی فلسفه اسلامی

abbasi.8177@gmail.com

۲. استادیار و عضو هیئت علمی جامعه المصطفی العالمیة

rezapoor110@yahoo.com

۳. استادیار و عضو هیئت علمی جامعه المصطفی العالمیة

تجویه‌پذیری معاد جسمانی صدرایی از دیدگاه

امام خمینی ۱ و نقد شبهه تفکیک‌گرایی

محمد رضا ارشادی‌نیا^۱

چکیده

تبیین و توجیه کیفیت معاد جسمانی در دیدگاه امام خمینی، کارآبی حکمت صدرایی و مبانی عمیق آن در تبیین و تحریک باورهای دینی را به نمایش می‌گذارد و از تفکر پویا و فعال حکمت متعالیه در ادوار مختلف خبر می‌دهد. اما برخی در این فضای شبهه‌آفرینی، به تحریف نظریات ایشان برخاسته‌اند تا به تبع آن، صدراستیزی را - به‌ویژه در نظریه معاد جسمانی - به معظم‌لله نسبت دهند. نقد مستند به تقریر مستحکم امام از معاد جسمانی صدرایی و تبیین و تحلیل آمیخته به دفاع ایشان از مبانی فلسفی حکمت متعالیه، ضمن رد ادعاهای شبهه‌محور برخی تفکیک‌گرایان، راه‌کشای نیل به اندیشه ناب حکمت متعالیه نیز خواهد بود. مبانی متعالی امام خمینی ۱ همان مبانی صدرایی با تبیین و توجیه مبتنی بر درون‌مایه‌های دینی و آیات و روایات می‌باشد.

امام نگاه چند جانبی صدرالمتألهین به معاد را در اضالع معرفت‌شناختی و هستی‌شناختی و علم‌النفس دنبال نموده و آن را وافی به درک کیفیت معاد معرفی می‌کند. ایشان در بُعد معرفتی، گذر از سطحی‌نگری و عوام‌گرایی در درک کیفیت جسمانیت معاد و رد معاد عنصری را شرط لازم اعلام می‌کند و در بُعد هستی‌شناختی، مراتب وجودی نفس در دو نشئه و تفاوت رتبی وجود دنیا و آخرت و ارتقای وجودی جسم از وجود بالقوه و مادی به وجود بالفعل را مورد اهتمام قرار می‌دهد. همچنین در بُعد معرفت نفس، نشأت وجودی نفس و کیفیت وجود آن در نشئات مختلف و رابطه نفس و بدن را برای درک کیفیت جسمانیت معاد شرط اساسی می‌داند.

واژگان کلیدی: امام خمینی ۱، صدرالمتألهین، معاد جسمانی، معاد عنصری، نقد تفکیک‌گرایی.

اعتبار استناد به ابن ابیالحدید در مباحث امامت

عبدالمجید زهادت^۱

چکیده

دانشمندان شیعه در مباحث امامت به سخنان ابن ابیالحدید معتبرلی (۶۵۶) استناد می‌نمایند؛ در صورتی که برخی از سنی‌ها او را با الفاظی چون متشیب، شیعی و حتی شیعی غال و شیعی متعنت رمی می‌کنند. با این توصیف، سؤال مهم این است که آیا سخنان چنین شخصی (ابن ابیالحدید) می‌تواند برای اقنان طرف مقابل در مباحث و مناظرات امامت، از حجیت و اعتبار کافی برخوردار باشد یا خیر؟ در این تحقیق، با بررسی مواضع ابن ابیالحدید در مسائل امامت در کتاب شرح نهج البلاغه، این نتیجه حاصل می‌شود که هر چند او معتبرلی بوده است، اما در مباحث اصلی امامت، مبنای عموم اهل تسنن و اشاعره - مانند عدم نص بر امامت امیرالمؤمنین علی ۷ و عدم خلافت بالافصل آن حضرت و عدم اشتراط عصمت در امام - را تقویت کرده است. بنابراین شیعه دانستن او یا به خاطر عدم احاطه بر تمام سخنان خود و یا خلط در اصلاحات می‌باشد. به علاوه اینکه امر مهم، وجود دلیل است نه تعبد به سخن شخص. لذا شیعه و سنی بودن تأثیری در قبول کلام مستدل و مبرهن ندارد. انگیزه و سبب رمی سنی‌های متخصص را نیز می‌توان اعتقاد او به افضلیت امیرالمؤمنین ۷ و قدر معاویه و بی‌اثر کردن انتقادهای او به برخی از عقاید اهل سنت و ختنی کردن استنادات شیعه و همچنین استناد به بعضی از حرفهای او علیه شیعه دانست.

وازگان کلیدی: ابن ابیالحدید، شرح نهج البلاغه، عدالت صحابه، عصمت امام، نص بر امامت، خلافت بالافصل.

zahadat1394@gmail.com

۱. استادیار و عضو هیئت علمی جامعه المصطفی العالمیه

نحوه استناد: زهادت، عبدالمجید (۱۳۹۷). «اعتبار استناد به ابن ابیالحدید در مباحث امامت»، حکمت اسلامی، ۵ (۴)، ص ۵۷-۷۸.

تحلیل هستی‌شناختی واقعیت‌های اعتباری

عبدالله فتحی^۱، محمد فنایی اشکوری^۲

چکیده

وقتی درباره امور رایج زندگی سخن می‌گوییم، گفتار ما مملو از بیان اموری است که اگر بخواهیم واقعیت فلسفی آنها را نشان دهیم، با پرسش‌های دقیقی مواجه می‌شویم که قبلًاً کمتر به آنها توجه شده است؛ اموری که سرتاسر زندگی انسان را اشغال کرده‌اند؛ مثل آدرس، خانه، محل کار، پول، سازمان، حساب بانکی، حوزه، دانشگاه، رئیس جمهور، تورم، نهادها و سنت‌های اجتماعی، قانون و ... .

البته این امور از قبیل امور فیزیکی یا دیگر واقعیت‌های عینی‌ای مثل اوصاف وجودی اشیاء نیست. بلکه از سخن اموری هستند که اندیشمندان مسلمان آنها را امور اعتباری می‌نامند. به طور کلی، از مهم‌ترین و دشوارترین پرسش‌های فلسفی‌ای که درباره این امور مطرح است، تحلیل وجودشناختی آنهاست؛ اینکه آیا می‌توان آنها را واقعیت‌هایی در عالم وجود قلمداد نمود؟ موطن تحقق این امور کجا است؛ ذهن است یا خارج از ذهن؟ اگر ذهن است، ذهن فاعل معتبر است یا پذیرنده‌گان امر اعتباری؟ ذهنی بودن امور اعتباری به چه معناست؟ چه نسبتی میان این امور ذهنی با دیگر امور ذهنی، طبیعی و فیزیکی برقرار است؟

این مقاله در قالب تحلیل‌های فلسفی و بر اساس مبانی رایج حکمت متعالیه، این نتیجه را می‌دهد که امور اعتباری، واقعیت‌هایی وابسته به فاعل‌های معتبری هستند که از طریق رابطه علیٰ هستی‌بخشی موجود می‌شوند. در این رابطه، میان مصادیق عمل اعتبار و امر اعتباری تعدد خارجی وجود ندارد و واقعیت اعتباری وجودی ظلی نسبت به عمل اعتبار است.

واژگان کلیدی: امور اعتباری، واقعیت‌های نهاد، واقعیت‌های اعتباری، ذهنی، ظلی.

abdollahfathy@yahoo.com

۱. استادیار و عضو هیأت علمی مؤسسه امام خمینی

fanaei.ir@gmail.com

۲. استاد و عضو هیأت علمی مؤسسه امام خمینی

استدلال استمرار وجودی بر نادرستی سقط جنین از منظر اخلاق

حليمه يعقوب‌نژاد^۱، علیرضا آلبویه^۲

چکیده

پدیده سقط جنین یکی از مباحث چالش برانگیز در اخلاق پژوهشی است. این پدیده با موافقتها و مخالفتها زیادی مواجه است که هر یک برای اثبات سخن خود به دلایلی استناد کرده‌اند. یکی از دلایل موافقان سقط جنین، شخصیت نداشتن جنین در نظر آنهاست. بدین معناکه چون جنین ویژگی‌های شخص را ندارد، شخص نیست و تنها شخص بالقوه بهشمار می‌رود. لذا کشتن جنین به لحاظ اخلاقی نادرست نیست.

اما «استی芬 شوارز» از جمله کسانی است که در مقابل موافقان سقط جنین، به قابلیت‌های جنین توجه کرده و با تمایز قائل شدن میان شخص بودن و کارکردهای شخص داشتن، جنین را شخص می‌داند. از نظر او جنین از لحظه لقاح، شخص بوده و دارای شأن و منزلت اخلاقی است؛ گرچه کارکردهای شخص را ندارد.

یکی از استدلال‌های ایشان در اثبات شخص بودن جنین، استدلال استمرار وجودی است. در این مقاله به بررسی این استدلال پرداخته و به دلیل شباهت‌های این استدلال با دو استدلال ذات نوعی و استدلال شبیل لغزنده – که برخی آنها را یکی پنداشته‌اند – به تبیین تمایز استدلال استمرار وجودی با آن دو استدلال پرداخته می‌شود.

واژگان کلیدی: سقط جنین، شخص بودن، استدلال استمرار وجودی، کارکردهای شخص داشتن، استدلال شبیل لغزنده، استدلال ذات نوعی.

۱. دانشجو کارشناسی ارشد فلسفه دانشگاه مفید

Alireza.alebouyeh@gmail.com

۲. استادیار و عضو هیأت علمی پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی

وجود معقول اول یا ثانی بر اساس دیدگاه استاد فیاضی

مهدی جمالی^۱

چکیده

فیلسوفان معتقدند معقولات اولی مفاهیم کلی ای هستند که مصاديق آنها در خارج موجود است. برخلاف معقولات ثانیه یا مفاهیم اعتباری که مصاديق آنها را در خارج نمی‌توان یافت. افرادی همچون شیخ اشراق که معتقد به اصالت ماهیت هستند، به دلیل اینکه وجود را امری غیر خارجی و صرفاً ذهنی می‌دانند، آن را معقول ثانی می‌شمارند. اما با ظهور ملاصدرا و قول به اصالت وجود، باید وجود و صفات آن را معقول اول دانست؛ زیرا وجود حقیقتاً در خارج موجود است. با این حال، هنوز فیلسوفان وجود و صفات آن را معقول ثانی می‌شمارند.

البته وجودی برای رفع این تناقض گفته شده که دیدگاه صحیح از نظر استاد فیاضی، سخن صدرالمتألهین است که وجود به معنای مصدری را اعتباری و معقول ثانی، وجود به معنای اسم مصدری را حقیقی و معقول اول معرفی می‌کند. در وجود دیگر، مفهوم کلی وجود از آن جهت که وجود با وصف کلیت در خارج موجود نیست، یا مفهوم جعلی وجود – با توجه به اینکه حقیقت وجود به ذهن نمی‌آید – معقول ثانی شمرده شده است و یا اینکه اصطلاح معقول ثانی فلسفی تغییر داده شده است به آنچه مابهاء مستقل ندارد، یا آنچه در درجه دوم فهمیده می‌شود و یا آنچه از مقاسه بهدست می‌آید که همه این وجوده مخدوش است.

واژگان کلیدی: وجود، معقول اول، معقول ثانی، اصالت وجود، اصالت ماهیت، استاد فیاضی.

۱. دانشجوی دکتری فلسفه علوم اجتماعی مؤسسه آموزشی و پژوهشی امام خمینی jamali.ir1@gmail.com

نحوه استناد: جمالی، مهدی(۱۳۹۷). «وجود معقول اول یا ثانی بر اساس دیدگاه استاد فیاضی»، حکمت اسلام، ۵، (۴)، ص ۱۲۷-۱۴۵.

بررسی و تحلیل روایی ابعاد غیبت و کیفیت رابطه رخداد ظهور با آن

حسین الهی نژاد^۱

چکیده

در این نوشتار، مقوله غیبت و رابطه آن با ظهور بررسی می‌شود. برای واکاوی غیبت، ابتدا لازم است ابعاد و مؤلفه‌های غیبت تحلیل و بررسی شود. بررسی‌های صورت گرفته نشان می‌دهد که مقوله غیبت دارای ابعاد سه‌گانه «چیستی غیبت، چگونگی غیبت و چراجی غیبت» است که هر کدام از این ابعاد بیان‌گر مفاهیم مختلفی است.

در این راستا، چیستی غیبت عهده‌دار تحلیل مفهومی غیبت می‌باشد. مؤلفه چگونگی غیبت هم وظیفه تبیین کیفیت رخداد غیبت در انواع معرفتی و جسمانی را داشته و چراجی غیبت نیز بیان‌گر مقوله‌هایی نظیر «علت غیبت، حکمت غیبت و غایت غیبت» است. این مقوله بیان می‌کند که علت غیبت مربوط به فعل مردم، غایت غیبت مربوط به فعل خدا و حکمت غیبت از خواص و الزامات خود غیبت می‌باشد.

بی‌شک در میان مؤلفه‌های سه‌گانه غیبت، مؤلفه چراجی غیبت بیشترین ارتباط را با ظهور خواهد داشت و در میان مفاهیم سه‌گانه چراجی غیبت نیز مقوله علت غیبت بیشترین رابطه و موثرترین نقش را با رخداد ظهور دارد. به طور کلی، رخداد ظهور با رفع غیبت، و رفع غیبت با رفع عوامل غیبت اجرایی می‌شود.

واژگان کلیدی: ظهور، رخداد ظهور، ابعاد غیبت، عوامل غیبت، نقش مردم، چراجی غیبت، حکمت غیبت، غایت غیبت.

hosainelahi1212@gmail.com

۱. دانشیار و عضو هیأت علمی پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی

نحوه استناد: الهی نژاد، حسین (۱۳۹۷). «بررسی و تحلیل روایی ابعاد غیبت و کیفیت رابطه رخداد ظهور با آن». حکمت اسلامی، ۵(۴)، ص ۱۴۷-۱۷۱.

نسبت نفس و مزاج در فلسفه اسلامی و فلسفه ذهن

منصور مهدوی^۱ ، محمدتقی یوسفی^۲

چکیده

نفس و مباحث مریوط به آن از مهم‌ترین مباحث فلسفه و البته ارزشمندترین آنها به شمار می‌رود. از این‌رو بررسی نفس و یافتن نسبت آن با مزاج بسیار مهم و پر اهمیت است. به علاوه اینکه امروزه با ظهور فلسفه ذهن، مباحث نفس و بدن اهمیت دو چندان پیدا کرده است.

به لحاظ تبارشناسی بحث، بنیان باور به مزاج را می‌توان بر اساس طبیعت‌يات قدیم و تکر مشاء بررسی کرده و آن را در سنت فلسفی اسلامی پیگیری نمود. البته دو گانگی نفس و مزاج در چنین سنتی با ادله فراوانی قابل اثبات است. بر این اساس عموم فیلسوفان مسلمان، نفس و مزاج را دو امر جدا از هم تلقی می‌کنند. این در حالی است که بحث مزاج با وجود فیزیکی بودن ماهیتش، در فلسفه ذهن که خود رویکرد فیزیکالیستی دارد مورد بحث قرار نگرفته است. البته شاید این عدم توجه به خاطر تفاوت ماهیت طب قدیم و طب جدید باشد که موضوع به حاشیه رانده شده است؛ به گونه‌ای که در فیزیک جدید خبری از آن نیست. از این‌رو نفس‌شناسی آنها متفاوت شده و بحث مزاج پوشیده مانده است.

واژگان کلیدی: مزاج، بدن، نفس، رابطه نفس و مزاج، ذهن.

۱. دکترای رشته فلسفه اسلامی

۲. استادیار و عضو هیأت علمی دانشگاه باقرالعلوم

بررسی انتقادی بازسازی‌های استدلال جرجانی بر بساطت مشتق

سیداحمد حسینی سنگ‌چال^۱

چکیده

بساطت مشتق که نزد ملاصدرا به نوعی از مبانی فهم اصلات وجود و رابطه وجود و موجود به شمار می‌رود، از جدال رازی و جرجانی آغاز شده است. استدلال جرجانی بر بساطت مشتق، اشکالات زیادی را به خود دیده که برخی برای خلاصی از این ایرادات، به بازسازی مختلفی از آن پرداخته‌اند. مقاله حاضر نیز در صدد بررسی بازسازی‌های استدلال جرجانی است.

البته اثبات بساطت مشتقات در گروه اثبات دو ادعای سلبی (خروج ذات و نسبت از مفهوم مشتق) و ايجابی (تبیین تفاوت میان مبدأ و مشتق) می‌باشد و ارزیابی این بازسازی‌ها نیز در واقع، بررسی کامیابی این استدلال‌ها در جهت اثبات دو مدعای سلبی و ايجابی است. در این راستا، جناب سبزواری ضمن دفاع از جرجانی، دست به بازسازی زده است تا راه را برای اثبات بساطت هموارتر کند که این استدلال نیز مانند بیان خود جرجانی «در جهت اخراج ذات از مفهوم مشتق» بی‌نقص به نظر می‌رسد. اما بازسازی آقایان حائری و غروی اصفهانی بهخاطر غفلت در تابعه جهات، دچار ایراد هستند.

مدعای سلبی نظریه بساطت مغض، خروج ذات و نسبت از مشتق می‌باشد. این در حالی است که استدلال جرجانی و بازسازی سبزواری فقط از عهده اخراج ذات از مفهوم مشتق بر می‌آیند و نمی‌توانند نسبت را از مفهوم مشتق خارج سازند. علاوه بر این، این دو بیان از اثبات مدعای ايجابی بساطت، یعنی رابطه «بشرط لایبی و لا بشرطی» میان مبدأ و ذات هم عاجزند. دیگر بازسازی‌های استدلال جرجانی نیز حتی از عهده اخراج ذات به عنوان یکی از مدعیات بخش سلبی نظریه بر نمی‌آیند. در این صورت، بدیهی است که از عهده اخراج نسبت از مفهوم مشتق یا اثبات مدعای ايجابی آن هم بر نمایند.

وازگان کلیدی: بساطت مشتق، بازسازی استدلال جرجانی، لابشرطی و بشرط لایبی.